

Abbatibus, Superioribus, Magistris, Conventibus Fratibus, Religiosis, & aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, etiam contra uniones, annexiones, & incorporaciones, aliaque prædicta quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso; & forma in illis tradita observata inserti forent presentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permaneris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum eius literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem literas, & processum habitos per eandem, & inde sequuta quæcumque ad dictam Cappellaniam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affectionem Beneficiorum, aliorum præiudicium generari, & quibuslibet, aliisque privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per quæ presentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in eisdem literis mentio specialis.

Alia clausula pro indemnitate Abbatibus & Cappellaniæ unitarum.

§.13. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, dictum Monasterium in spiritualibus non ledatur, & in temporalibus detrimenta non sustineat, ac cura animarum, si qua illi imminet, nullatenus negligatur, ipsaque Cappellania debitis non fraudetur obsequiis sed ejus congrue supportentur onera consueta. Nos enim quoad Cappellaniam prout est, si attentatū forsitan est hætenus, vel imposterum. Quo vero ad alia omnia supra dicta ex nunc, si scelus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Nulli ergo omnino &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, decimo quinto Kal. Januarii, Pontificatus nostri Anno III.

CXVII.

Institutio quindecim Congregationum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, cum jurisdictionum, & facultatum partita concessione, ad faciliorem universæ Reipublicæ Christianæ, Statusque Ecclesiastici, & Romanæ Curie negotiorum, & causarum expeditionem.

Ad hæc videnda sunt, qua sigillatim, ad unamquamque rubricam Congregationis, adnotabo.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Immensa æterni Dei omnium opifex sapientia a fine usque ad finem fortiter attingens, sic cuncta inter se admirabili concordia nexu copulavit, suaviterque disposuit, ut vicissim ad suorum se numerum, functiones exercendas mutuis auxiliis sublevarent. Ipsa in Cœlesti Hierusalem varios beatorum spirituum ordines distinguit, quorum superiores de divinæ providentiæ rebus inferiores illuminarent. Ipsa militantis Ecclesiæ, quæ triumphantis illius imago est, corpus variis membris discrete, quæ capiti suo glutino caritatis compacta, & connexa, mutuo se adjuvant, ex quo totius corporis salus, & conservatio existeret.

Processum.

§.1. Quare jure optimo Romanus Pontifex, quem Christus Dominus corporis sui, quod est Ecclesiæ, visibile caput constituit, omniumque Ecclesiarum sollicitudinem gerere voluit, multos sibi tam immensi oneris adjuutores advocat, atque adsciscit, cum venerabiles Episcopos fratres suos, quos toto terrarum orbe ad singulos greges pascendos mittit, tum amplissimum ordinem S. R. E. Cardinalium, qui tamquam nobilissima membra capiti propius coherentia, eidem Summo Pontifici, sicut Christo Domino Apostoli, semper assistunt, quique primi laborum, & consiliorum socii sunt, & participes, ut partita inter eos, aliisque Romanæ Curie Magistratus, ingenti curarum, negotiorumque mole, ipsæ tanta potestatis clavum tenens, divina gratia adjuvante, non succumbat.

Causa huius institutionis.

§.2. Nos igitur magni illius Moyfi exemplo adducti, qui cum Deo loquens fœderi sui lethro consilium de variis iudicibus constituendis non repudiavit, quique Dei iussu insignem Senatum septuaginta seniorum conscripsit, qui cum eo onus populi sustinerent, ne solus ipse gravaretur, Pontificium hoc onus angelicis plane humeris formidandum, inter Senatores orbis terræ fratres nostros Cardinales, apta quadam distribu-

Institutio quindecim Congregationum de qua in rubr.

tributione pro temporum conditione, negotiorum multitudine, & varietate, ipsaque utilitatis ratione salubriter partiti decrevimus, Ea in primis cogitatione permoti, ut qui ex omnibus Nationibus ad hanc matrem, magistram, persequendumque Fideiium Apostolicam Sedem, devotionis, salutisque studio, juris persequendi, gratiæ impetranda, aliisque multiplicibus ob causas frequentissimi confugiunt, ii quidem, & tuto, & commode (quantum in Provinciis nostris præstare possumus) Romam perveniant: & ut facilius, celeriusque expediantur, distinctos Cardinalium Conventus, & Congregationes ad certas rerum, negotiorumque tractationes paratas habeant, Cardinalesque ipsi distributi muneris partem levius ferant, diligentius administrant, commodius Nos consulant, & denique viri primarii publicis in rebus exercitati nullo unquam tempore desint. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac de eorundem fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ex eodem Sacro Collegio, quod per Dei gratiam viris pietate, doctrina, rerumque usu præstantibus, ex omni Natione abundat, Congregationes quindecim constituimus, singulisque certa negotia assignavimus, ita ut graviores, difficilioreseque consultationes ad Nos referant, ac unicuique earum suas facultates, & auctoritatem in eum modum, qui infra descriptus est, dedimus, atque attribuimus.

Congregatio prima, pro Sancta Inquisitione.

Ita Congregatio jam diu instituta fuit, eique amplam auctoritatem dedit Paulus III. ut in ejus Constit. XXI. Licet ab, Tom. IV. Par. I. fol. 211., ac Pius IV. Const. XCIII. Cum Nos Tom. IV. Par. II. fol. 177., ac Pius V. Const. I. Sanctissimus ibid. fol. 276. & Constituit. XXXIII. Inter fol. 325., & Const. seq. Cum felicis fol. 327.

Confirmatio huius Congregationis jam instituta.

§.1. IN primis igitur, quoniam fides, sine qua impossibile est placere Deo, totius spiritualis ædificationis fundamentum est, cupientes hoc preciosum depositum, quod Nobis potissimum a Christo Domino in Beato Petro Apostolo est creditum, adversus omne inferorum portas integrum, inviolatumque custodire. Congregationem Sanctæ Inquisitionis hereticæ pravitate magna Prædecessorum providentiæ, tamquam firmissimum Catholicæ Fidei propugnaculum in Urbe institutum, cui ob summam rei gravitatem, Romanus Pontifex præsidere solet: Nos quoque confirmamus, & corroboramus, illiusque omnia instituta, omnesque, & singulas facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Cardinalibus ad eam Congregationem pro tempore delectis concessas, omnemque auctoritatem, & potestatem eis communicatam, scilicet inquirendi, citandi, procedendi, Sententiandi, & definiendi in omnibus causis, tam hæresim manifestam, quam schismata, Apostasiam a Fide, magiam, sortilegia, divinationes, Sacramentorum abusus, & quæcumque alia, quæ etiam præsumptam hæresim sapere videntur, concernentibus, non solum in Urbe, & Statu temporali, Nobis, & huic Sanctæ Sedi subiecto sed etiam universo terrarum Orbe, ubi Christiana viget Religio, super omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & alios inferiores, ac Inquisitores, quocumque privilegio illi suffulti sint, quorum, ac aliorum prædictorum series his nostris literis ad verbum expressa censeatur, confirmamus.

Ejusq. facultatum.

Et indulgentiæ huius officii Ministrorum.

Hortatio ad Principes, & alios, ut ei favent &c.

§.2. Ea deinde omnia, veluti, per eorundem Prædecessores circa eandem Congregationem, illiusque jurisdictionem, & auctoritatem decreta fuerunt, Nos itidem statuimus, atque decernimus.

§.3. Exemptiones quoque, immunitates, privilegia, atque indulta etiam ejusdem officii ministris, vel in hunc usque diem, concessa, atque recepta, pariter approbamus.

§.4. Obnixè in Domino hortantes, & per viscera misericordie Jesu Christi, & per ejus tremendum Judicium obtestantes carissimos in Christo filios nostros in Imperatorem electum, omnesque Reges, ac dilectos filios nobiles viros Rerumpublicarum, aliosque Duces, illisque regendis, & administrandis præpositos, ac singulos Orbis Terrarum Principes, & Magistratus, quibus gladius secularis potestas ad malorum vindictam a Deo est tradita, per eam ipsam quam se tueri promiserunt, Catholicam Fidem, ut sic suas quisque partes, sive in præstando ministris prædictis auxilio, sive in criminum post Ecclesiæ sententiam animadversione interponant, quod eos pro eorum pietate libenter facturos confidimus, ut eorum quoque præsidio Ministri ipsi tantum munus, tamque salutiferum, pro Regis æterni gloria, ac Religionis incremento feliciter exequantur, cujus pii, Christianique obsequii Principes ipsi, & Magistratus amplissimum a Domino præmium recepturi sunt in æternæ beatitudinis consortio Catholicæ Fidei assertoribus, & defensoribus præparatum.

Sed ex hoc nihil innovetur de officio Inquisitionis Hispaniæ.

§.5. In his autem omnibus nostra est intentio, ne in Officio Sanctæ Inquisitionis, in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, Sedis Apostolicæ auctoritate Superioribus temporibus instituto, ex quo uberes in agro Domini fructus in dies prodire conspiciamus, Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis aliquid innovetur.

Omittuntur hic nomina Cardinalium, nunc Deputatorum huic Congregationi, & aliis sequentibus, quoniam ob eorum obitum, alii subrogati sunt, & frequenter ejusmodi mutatio contingit.

Congregatio secunda, pro Signatura Gratiae.

Ad Signaturam Gratiae, videri potest Constitutio LXIX. Pii IV. Cum nuper Tom. IV. Par. II. fol. 136., & Constit. LXXIII. In. eligendis ibid. fol. 145.

Causa hujus
instit. in.

ET quoniam ad eam, quae Signaturae Gratiae appellatur, & in qua Nos etiam Praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum more praesidemus, ex diversis Orbis terrarum partibus, ob multiples gratias obtinendas, magni concursus sunt, supplicesque libelli referuntur, ut quae ex iudicium ordinaria facultate expediri nequeunt, potestate principis, qui viva est lex, iustis de causis explicantur, & concedantur, sane pro loci dignitate, & rerum ratione, magna circumspexio adhibenda est, ut, & honestae supplicationes, quantum cum Domino licet, exaudiantur, & multorum petentium importunitas coercetur.

Institutio C6.
gregationis & explicatio muneris Card.

§.1. Quamobrem Cardinales infra scriptos Signaturae nostrae gratiae adscribimus, ad hoc, ut omnes Signaturam nostram quavis de causa adeuntes, benigne audiant, porrectaque oblatarum petitionum informationes excipiant, Nobis vero, aut Successoribus nostris, dum supplices libelli referuntur, assistant, opportunumque consilium afferant, omnique deposito humano affectu, sincere suam quisque sententiam, etiam non rogatus ex conscientia dicat.

Declaratio
Circ. Card.
nates supra
muneri alio
tom deputa-
torum.

§.2. Declaramus autem in dictam Congregationem semper eos Cardinales adscriptos esse, qui infra scriptis muneribus, & officiis praefecti erunt, videlicet, Major Penitentiarius, Praefectus Signaturae Gratiae, Praefectus Signaturae Brevium, Praefectus Signaturae Iustitiae, & qui Datarum munere fungetur, si Cardinalis fuerit, qui simul atque eas Praefecturas, & Officia adepti erunt, statim in ipsam Signaturam adnumerati censentur.

**Congregatio tertia, pro erectione Ecclesiarum, & provisionibus Con-
sistorialibus.**

Causa hujus
instit.

Illa praeterea cura ad Pastoralis nostri Officii sollicitudinem, & Ecclesiae universalis gubernationem maxime pertinet, ut ad fidelium populorum utilitatem, Ecclesiis iam erectis, aut in posterum iustis de causis erigendis, de Episcopis, & Pastoribus idoneis, & fidelibus ac fructuosis, in vinea magni Patrisfamilias operarii salubriter in Domino provideamus.

Institutio ter-
tie Congre-
gationis, &
explicatio mu-
neris Card.

§.1. Quare aliam constituimus Cardinalium Congregationem, qui in primis cognoscant de legitimis causis erectionum novarum Ecclesiarum quarumcumque, Patriarchalium, Metropolitanarum, & Cathedralium, ac de cujusque carum dote, Capitulo, Clero, po-

pulo, & aliis, quae ad ejusmodi erectiones, juxta praescriptum Sacri Concilii Tridentini, & Sanctorum Patrum decreta, necessariae erunt. Examinent praeterea omnes difficultates de his incidentes, controversias quoque inter eas, quae jam erectae sunt, necnon dictarum Ecclesiarum, Diocesum, vel Monasteriorum uniones, dismembrationes, cessiones, permutationes, translationes, pensionum super illarum redditibus assignationes, Monasteriorum pluralitatem, dignitatum incompatibilitatem, presentationes, & nominationes, electionum, five postulationum confirmationes, seu admissiones, suffraganeorum, coadjutorumque deputationes, cum futura successione, five absque eadem successione, curamque adhibebunt solertem circa etatem, & qualitatem promovendorum, eaque discussa, & examinata ad Nos, Successoresque nostros referant, ut pro nostro, eorumque arbitrio, in Consistorio secreto juxta formam in hunc usque diem servatam proponantur.

Congregatio quarta, pro ubertate Annona Statu Ecclesiastici.

Huic Annona praescribitur a Summo Pontifice, unus ex Clericis Rev. Camerae Apostolicae, ut videre est Tom. IV. Par. III. fol. 315. in Constitutione LI. Gregorii XIII. Inter ceteras.

Causa hujus
instit.

Cumque ad providentiam nostram pertineat curare, ut populi Ecclesiasticae ditioni subiecti, non solum pane verbi Dei reficiantur, sed hoc quoque terreno, quem etiam cum illo a Patre coelesti nobis dari quotidie petimus, abundant, pauperes praefertim, & egeni, quibus parentis loco sumus, idcirco ut in omnibus Provinciis nostris, & in hac potissimum Alma Urbe, ad quam tanta hominum frequentia undique confluit, res frumentaria bene curata sit, & Annonae publicae copia benedicente Domino semper suppetat.

Institutio C6.
greg. & facultates Card.
deputatorum

§.1. Congregationem Cardinalium constituimus, quae omni studio curet, non solum in Urbe, sed in universo Statu Ecclesiastico temporali copiam haberi frumenti, atque aliarum hujus generis frugum, quibus ad vitam humanam sustentandam indigemus, quae si peccatis populi id promerentibus ob terrae sterilitatem in ditione Ecclesiastica, aliquando, quod Deus avertat, deerunt, aliunde commeatum pro locorum opportunitate, conveyi, comportarique studeat, Civitatibus, Oppidis, locis, personis quibuscumque quavis etiam Ecclesiastica, atque Cardinalatus dignitate fulgentibus, ea omnia, quae ad abundantiam parandam, atque conservandam erunt opportuna, praecipiat. Commissarios ubique locorum, prout exegerit necessitas, aut suaserit utilitas, deputet, contra impediennes, aut negligentes, five Annonam extrahi, vel abduci, per se ipsos, aut per alios

Congregatio sexta, pro Classe paranda, & servanda, ad Status Ecclesiastici defensionem.

Subsidium annuum scutorum ducentum millium, & quingentorum paravit, & dedit hic Pontifex pro maintenance paratae Classis decem triremium, sed ejus Bullam tamquam minus necessariam duxi praetermittendam.

Causa hujus
instit.

Praeterea posteaquam Dei benignitate, nec sine magno nostro labore, & sumptu, perditorum huminum licentia compressa, publica tranquillitas in locis mediterraneis restituta est, ut jam unicuique absque timore ullo sub vite sua, & sub sicu sua quiescere liceat, cupientes ut littora quoque, & ora maritimae ditionis nostrae, superi inferique maris, a piratis, ac praedonibus, quantum fieri potest, tuta sint, nedum ad nostrorum subiectorum securitatem, verum ut exterarum quoque nationes ad hanc Fidei petram, communemque fideli-um matrem secure, pro eo quod in Nobis est, accedant, ne a piratis in miseram servitutem, quod alias per sepe accidit, abducantur.

Institutio C6.
greg. & explicatio muneris Card.

§.1. Ob eas causas Cardinales quinque praeficiamus triremibus numero decem parandis, aedificandis, ornandis, omnique necessario nautico, & militari apparatu instruendis, curaque diligentissima conservandis, quarum ope, & praesidio, Deo adjutore, piratae, & praedones coercerentur, & a nostris littoribus longe repellantur, quare, & earum triremium idoneos Duces, ac Praefectos, Nobis tamen, & pro tempore Rom. Pont. consultis, deligant, & cetera omnia ad ea, quae diximus, celeriter, utiliterque efficienda, pro ipsorum prudentia, & sedulitate disponant, atque expediant. Deinde operam adhibeant, ut subsidium pecuniarum quodcumque ab iis, qui nostro mandato huic tam necessario operi contribuere tenentur, fideliter, integre, matureque exigatur, exactum vero, ac receptum ad supradicta tantummodo opera perficienda ex voluntatis nostrae praescripto fructuose impendatur. Illud autem Cardinales ipsos magnopere admonemus, curent diligenter, ut in his triremibus Apostolicis, nautae omnes, & milites, non solum ex nautica militarique, sed multo magis ex Christiana disciplina, pie, & modeste vivant. Quare viros religiosos, animarum corporumque curatores deligant, qui valentes ad pietatem instruant, aegrotos multae caritatis affectu, quovis necessario adiuventi genere, spirituali in primis recreent, atque reficiant. Denique omni loco a Praefectis, militibus, nautis, ea pie vivendi ratio, & institutio observetur, ut vere illos Christianos ac Pontificios esse omnes agnoscant.

Quae hic dicuntur de conservatione praesidii.

alios palam, vel occulte procurantes, procedat, aliaque faciat, quae ad Annonae ubertatem omnino pertinere videbuntur.

§.2. Praecipiam vero curam, & diligentiam adhibeat, ut pecuniae summa, scutorum scilicet ducentorum millium a Nobis, tam salubri, ac necessario operi pauperum in primis causa paterne assignata atque attributa, nec in alium usum convertatur, & integra conservetur, quo si in charitate Annona aliquid ex dicta summa decesserit, illius recuperanda, ac reintegranda ratio quamprimum tueatur, ut hoc publicum praesidium, & tamquam patrimonium pauperum, eorumdem Cardinalium prudentia, & sedulitate perpetuo asservetur, & prout in alia Constitutione super hoc a Nobis edita latius explicatur.

Congregatio quinta, pro Sacris Ritibus, & Coeremoniis.

Causa hujus
institutionis.

Jam vero, cum sacri ritus, & coeremoniae, quibus Ecclesia a Spiritu Sancto edocta ex Apostolica traditione, & disciplina utitur, in Sacramentorum administratione, divinis officiis, omnique Dei, & Sanctorum veneratione magnam Christiani populi, eruditionem, veraque Fidei protestationem continent, rerum sacrarum Majestatem commendant, fidelium mentes ad rerum altissimarum meditationem sustollant, & devotionis eam igne inflammant, cupientes filiorum Ecclesiae pietatem, & divinum cultum sacris ritibus, & coeremoniis conservandis, instaurandisque magis augere.

Institutio C6.
greg. s. cum facultatibus Card.

§.1. Quinque itidem Cardinales delegimus, quibus haec praecipue cura incumbere debeat, ut veteres ritus sacri ubivis locorum, in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesiis, etiam in Cappella nostra Pontificia, in Missis, divinis Officiis, Sacramentorum administratione, ceterisque ad divinum cultum pertinentibus, a quibusvis personis diligenter observentur, coeremoniae si exoleverint, restituantur, si depravatae fuerint, reformentur, libros de sacris ritibus, & coeremoniis, in primis Pontificale, Rituale, Coeremoniale, prout opus fuerit, referant, & emendent, Officia divina de Sanctis Patronis examinent, & Nobis prius consultis, concedant. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum canonizationem, festorumque dierum celebritatem, ut omnia rite, & recte, & ex Patrum traditione fiant, & ut Reges, & Principes, eorumque Oratores, aliaeque personae, etiam Ecclesiasticae, ad Urbem, Curiamque Romanam venientes, pro Sedis Apostolicae dignitate, ac benignitate honorifice more majorum excipiantur cogitationem suscipiant, seduloque provideant. Controversias de praecedentia in processibus, aut alibi, ceterasque in hujusmodi sacris ritibus, & coeremoniis incidentes difficultates cognoscant, summarie terminent, & component.

Congregatio septima, pro Indice librorum prohibitorum.

Ista Congregatio perfecit Indicem librorum huiusmodi alias a Pio IV. approbatum.

Causa huius insti.

Quia vero haresis morbus animae perniciosissimus, ut cancer serpit, & filii tenebrarum arcu Catholicae veritatis omni machinationis genere oppugnant, libris praesertim haresis veneno infectis promulgandis, aliisque noxia doctrina aspergendis, corrupendisque, postulat a Nobis Pastoralis officii sollicitudo, ut vulpes dolosas, & lupos rapaces ab ovili Christi omni vigilantia arceamus.

Institutio C6. greg. 7. & explicatio muneris Card.

§. 1. Quare ut Cardinales, qui ad libros prohibendos, expurgandosve delecti sunt, in ea cura diligenter, ac majori cum fructu versentur, has illis facultates tribuimus, ut librorum eiusmodi catalogos, & indices, aut olim, aut proxime confectos, eorumque regulas editas recognoscant, atque examinent, certorum auctorum libros prohibitos, aut quovis modo in prioribus indicibus suspensos diligenter excutiant, & prout expedire iudicaverint, permittant libros, qui post indicem Tridentini Conc. iussu editum prodierunt. Catholicae doctrinae, christianorumque morum disciplinae repugnantes, expendant, & recognoscant, ac ubi Nobis retulerint, nostra auctoritate rejiciant, hominum vero injuria, & dolo depravatos emendent, eos libros, qui paucis erroribus reiectis, alioquin utiles studiosis esse possent, expurgandi, atque corrigendi modum incant, indicesque expurgatorios conficiant, novos praeterea libros approbandi, & imprimendi rationem praescribant. Universitatum Parisien. Bononien. Salamantin. Lovanien. aliarumque probatarum studia, ad librorum expurgationem, & correctionem excitent, earumque diligentem operam, & industriam requirant. Permittimus quoque eidem Congregationi, ut Theologis, Canonistis, aliisque peritis viris, piis atque idoneis, etiam aliunde accersitis, ad hoc omne negotium Reipublicae Christianae, tam in his temporibus necessarium adhibitis, eam ob rem tantum, nec vero aliis, libros vetitos tenendi, legendique etiam absque nostra licentia impertiantur facultatem.

Congregatio octava, pro executione, & interpretatione Concilii Tridentini.

Hujus Concilii institutionem, prosecutionem, & approbationem, & huius Congregationis institutionem vide in Pii IV. Constitution. XXVII. Ad Ecclesiam Tom. IV. Par. II. fol. 57. & Constit. XCV. Alias nonnullas ibidem fol. 178.

Causa huius insti.

Deo autem Patri misericordiarum gratias agentes, qui in Oecumenico Con-

cilio Tridentino Spiritus Sancti lumine diffusio, catholicam veritatem omnibus patefecit, haereses nostrorum temporum confutavit, mores, & disciplinam restituit, ejusdemque Concilii decreta, ab omnibus observari volentes, cum ad singularem Romani Pontificis auctoritatem tantummodo spectet Generalia Concilia indicere, confirmare, interpretari, & ut ibique locorum serventur, curare, ac praecipere.

Explicatio muneris Cardinalium.

§. 1. Eorum quidem decretorum, quae ad Fidei dogmata pertinent, interpretationem Nobis ipsis reservamus, Cardinalibus vero praefectis interpretationi, & executioni Concilii Tridentini, si quando in his, quae de morum reformatione, disciplina, ac moderatione, & Ecclesiasticis judiciis, aliisque huiusmodi statuta sunt, dubietas aut difficultas emerferint, interpretandi facultatem, Nobis tamen consultis, impartitur. Et quoniam eodem Concilio Tridentino decretum est, Synodos Provinciales tertio quoque Anno, Dioecesanis singulis annis celebrari debere, id in executionis usum ab iis, quorum interest, induci eadem Congregatio providebit. Provincialium vero, ubi vis terrarum illa celebrentur, decreta ad se mitti praecipit, eaque singula expendet, & recognoscet. Patriarcharum praeterea, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (quibus Beatorum Apostolorum limina certo constituto tempore visitare alia nostra sanctione iussum est) postulata audiat, & quae Congregatio ipsa per se poterit, ex caritatis, & iustitiae norma expediat, majora ad Nos referat, qui fratribus nostris Episcopis quantum cum Domino licet, gratificari cupimus. Item ab iisdem Praefectis Ecclesiarum exposcat, quae in Ecclesiis eorum cura, ac fidei commissis, Clerici, Populi que morum disciplina sit, quae Concilii Tridentini decretorum, cum in omnibus, tum praesertim in residentiae munere executio, quae item pia consuetudines, & qui omnium denique in via Domini sint progressus, ipsique det literas ex formula praescripta in testimonium obite per eos visitationis liminum Sanctorum eorumdem Apostolorum. Habeat itidem Congregatio auctoritatem promovendi reformationem Cleri, & Populi, nedum in Urbe, & Statu Ecclesiastico temporali, sed etiam in universo Christiano Orbe, in iis, quae pertinent ad divinum cultum propagandum, devotionem excitandam, & mores Christiani populi ad praescriptum ejusdem Concilii componendos, atque ad rationes difficillimis his, perturbatisque temporibus necessarias conformandos, quo uberius divinae misericordiae vim in nobis sentiamus, justamque iram, atque animadversionem effugiamus.

Con-

Congregatio nona, pro Statu Ecclesiastici Gravaminibus sublevandis.

Causa huius insti.

Nec vero paternus noster affectus, quem erga populos Nobis, & huic S. Sedi subiectos, tamquam erga peculiare filios gerimus, eo contentus est, quod Deo auctore, nostraque sollicitudine publica pace, & tranquillitate perfruuntur, quodque de eorum utilitate, & quiete multis aliis modis praestanda, & augenda assidue cogitamus, sed eos etiam ab exactio num oneribus ob temporum interdum difficultates, variisque publici boni rationes a Praedecessoribus nostris impositis, magnopere, quantum fieri poterit, cupimus sublevare.

Institutio C6. greg. 9. cum eius facultatibus &c.

§. 1. Quocirca novam institutum Cardinalium Congregationem, ut quaecumque gravamina vechigalium, pedagiorum, & tributorum cujuscumque generis illa sint, eorumque exigendi rationes, quae foris iniurias, si quas adesse compererint, Commissariorum extorsiones, iudicii forma plane postposita, mature audiat, & cognoscat, atque si fieri posse videbitur, controversias moderetur, & componat. Quod si rationibus hinc inde allatis accurate expensis, res transigi nequiverit, eam totam ad Nos deferat, ut quod aequum, & pius erit, ejus Congregationis Consilio, prudenter definire valeamus. Causas vero in quibus judicialis ordo requiritur, propriis iudicibus de jure decidendas relinquat. Qui autem a iudicibus senserint se gravatos, ad Tribunalia, quae his sunt ex antiqua institutione praeposita, ac ad alia, ut moris est, juris remedia confugiant.

Congregatio decima, pro Universitate Studii Romani.

De istius Romani Studii erectione, ejusque indultis, & regimine notavi in Bonif. VIII. Const. XX. In Suprema. Tom. III. Par. II. fol. 100.

Causa huius insti.

Illud etiam cogitantes, quod literarum cognitio, liberalesque doctrinae, & disciplinae, quibus juvenus in publicis Gymnasiis instruitur, & eruditur, magnam Christianae Reipublicae, si cum pietate jungantur, afferunt utilitatem: tunc enim Civitates, & Regna optime administrantur, cum sapientes atque intelligentes gubernacula possident: ob eam sane causam Romani Gymnasii, ejusque Universitatis ornanda, & amplificanda curam merito gerimus, unde, & ipsam Universitatem ab aere alieno vigintiduum millium scutorum, & aliis pluribus oneribus sublevavimus, ac plane liberavimus.

Institutio C6. greg. 10. & explicatio facultatis Card.

§. 1. Itaque ut illius rationibus quam optime prospiciamus, Cardinales quinque eidem Gymnasio, & universitati, illiusque reformationi praeficimus, quibus facultatem concedimus, ut cum opus fuerit, praedictos Theologiae Magistros, jurisconsultos egregios, & liberalium artium professores eximios undecumque ad juventutem erudiendam evocent. Qui morum integritate, eruditione, atque elegantia literarum non minus praestent, quam peritia, usuque docendi, assiduisque praedicationibus juvenes instruant, utque singulis scientiarum Magistris pro meritorum ratione, re tamen Nobiscum, aut cum Successoribus nostris participata, stipendium constituent. Insuper cum in hac Alma Urbe nostra, singulari Dei beneficio inter alias discentium scholas Graecorum, Maronitarum, & Neophytorum, ingenti Pontificum liberalitate, atque munificentia, erecta sint Collegia, congruisque redditibus dotata, in quibus Sacra Theologia, liberalesque artes Hebraice, Graece, Arabice, & Chaldaice edocentur, eisdem Cardinalibus iniungimus, ut horum Collegiorum Alumnos ad literarum studia ardentiori animo complectenda quoad Fidei Catholicae propagationem, & literarum ornamentum, & ingenia excolenda maxime pertinet, opportune pro eorum pietate, & prudentia, omni adhibito studio, excitari curent. Denique cum in praecipuis Christiani Orbis partibus sancta haec Apostolica Sedes, ut pia mater, insignes quasdam Universitates, in quibus sacrarum literarum, legum, & artium praestantissima studia florent, olim in tutelam, & clientelam receperit suam, nimirum Parisiensem, Oxoniensem, Bononiensem, Salamantinam, ut in eis scilicet ex Apostolicae Sedis protectione bonarum artium studia, tanto majori cum fructu excolerentur, Nos, & illas ipsas, & ceteras Catholicas Universitates paterna benevolentia complectentes, nec ipsam Oxoniensem, quantum in Nobis est, deferentes, sed ex intimo animi affectu ad matris gremium, & ad viam salutis revocantes, omnesque intimo cordis affectu, & summa benevolentia prosequentes, ac sub nostra, & beati Petri Apostolorum Principis protectione iterum suscipientes, eidem Congregationi imponimus, ut eandem Universitatem, atque ad eas pertinentium negotiorum, apud Sedem Apostolicam curam gerat, illarumque necessitates, Nobis Successoribusque nostris ordine exponat, ut eis ex paterna charitate opem, & auxilium afferre valeamus, easque interdum per literas visitet, nostroque nomine Catholicis viris Apostolicam benedictionem impertiat, illisque, ut prospera cuncta eveniant, aliis vero spiritum consilii sanioris, a Deo Optimo Maximo deprecetur.

tem concedimus, ut cum opus fuerit, praedictos Theologiae Magistros, jurisconsultos egregios, & liberalium artium professores eximios undecumque ad juventutem erudiendam evocent. Qui morum integritate, eruditione, atque elegantia literarum non minus praestent, quam peritia, usuque docendi, assiduisque praedicationibus juvenes instruant, utque singulis scientiarum Magistris pro meritorum ratione, re tamen Nobiscum, aut cum Successoribus nostris participata, stipendium constituent. Insuper cum in hac Alma Urbe nostra, singulari Dei beneficio inter alias discentium scholas Graecorum, Maronitarum, & Neophytorum, ingenti Pontificum liberalitate, atque munificentia, erecta sint Collegia, congruisque redditibus dotata, in quibus Sacra Theologia, liberalesque artes Hebraice, Graece, Arabice, & Chaldaice edocentur, eisdem Cardinalibus iniungimus, ut horum Collegiorum Alumnos ad literarum studia ardentiori animo complectenda quoad Fidei Catholicae propagationem, & literarum ornamentum, & ingenia excolenda maxime pertinet, opportune pro eorum pietate, & prudentia, omni adhibito studio, excitari curent. Denique cum in praecipuis Christiani Orbis partibus sancta haec Apostolica Sedes, ut pia mater, insignes quasdam Universitates, in quibus sacrarum literarum, legum, & artium praestantissima studia florent, olim in tutelam, & clientelam receperit suam, nimirum Parisiensem, Oxoniensem, Bononiensem, Salamantinam, ut in eis scilicet ex Apostolicae Sedis protectione bonarum artium studia, tanto majori cum fructu excolerentur, Nos, & illas ipsas, & ceteras Catholicas Universitates paterna benevolentia complectentes, nec ipsam Oxoniensem, quantum in Nobis est, deferentes, sed ex intimo animi affectu ad matris gremium, & ad viam salutis revocantes, omnesque intimo cordis affectu, & summa benevolentia prosequentes, ac sub nostra, & beati Petri Apostolorum Principis protectione iterum suscipientes, eidem Congregationi imponimus, ut eandem Universitatem, atque ad eas pertinentium negotiorum, apud Sedem Apostolicam curam gerat, illarumque necessitates, Nobis Successoribusque nostris ordine exponat, ut eis ex paterna charitate opem, & auxilium afferre valeamus, easque interdum per literas visitet, nostroque nomine Catholicis viris Apostolicam benedictionem impertiat, illisque, ut prospera cuncta eveniant, aliis vero spiritum consilii sanioris, a Deo Optimo Maximo deprecetur.

Congregatio undecima, pro Consultationibus Regularium.

Nec sane minus de Regularium Ordinibus solliciti sumus, qui Ecclesiae Dei magnum adiumentum atque ornamentum omni

Causa huius insti.

Institutio C6-
greg. 11. cum
facultatibus
Cardinalium.

omni tempore præsterunt, immo vero summopere cupientes, eorum salutaria studia, progressusque ad pietatem promovere, qui e fluctibus sæculi in portum regularis vitæ confugerunt, ob eam causam, ut remotis impedimentis, & inanibus contentionibus amputatis, sub suavi Religionis iugo, & suorum institutorum observantia quiete vivant, gratumque Altissimo famulatum exhibeant.

§.1. Quinque alios Cardinales delegimus, quibus facultatem concedimus, ut Regularium, Claustralium, Mendicantium non Mendicantium, Hospitaliariorum, & Militarium, possidentium, & non possidentium, cujuscvis demum Ordinis sint, controversiis, dubitationibus, consultationibusque propositis respondeant. Causas vero, quas inter ipsos religiosos oriri contigerit, juxta quarumcumque Religionum instituta, eorumque dispositionem, superiores illorum designant atque terminent. Dum autem inter Episcopos, & Regulares dubitationes inciderint, quæ sub decretorum Concilii Tridentini dispositione, aut interpretatione comprehendantur, eas ad eandem Congregationem Concilii remittant. Audiant itidem, ac decident prædicti Cardinales causas, & controversias inter prædictos Ordines vertentes, sive in universum, sive ratione particularium locorum, dummodo formam judicariam non requirant. Concedimus etiam, ut dictis Regularibus, non laxiorem, nec ad pacem, sed ad arctiorem religionem transeundi, iis quos fervore spiritus incensos ad perfectioris vitæ statum transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Prædecessorum nostrorum decretis, licentiam dare possint. Apostatarum quoque ejectionum, & præterea extra Monasteria degentium, aut vagantium causam iidem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant. Curent præterea visitationis Apostolicæ jussa, & Constitutiones editas a Romanis Pontificibus circa ipsos Regulares exequendas, & in usum introducendas. Provideant insuper Regulares laudata vitæ, zelo Dei, & salutis animarum, & prudentia spiritus prædictos, institutorumque Regularium Ordinis, & laudabilium consuetudinum peritissimos, qui cum necessitas exegerit, Provincias sui Ordinis, & non alterius, receptis a Nobis literis ad Omnipotentis Dei laudem, & locorum utilitatem salubriter visitare valeant. Sub nomine autem Regularium, etiam Moniales, cujuscvis sint regulæ, & observantiæ comprehendi volumus. Omne denique studium Cardinales ipsi impendant, ut ab inferioribus erga superiores debita humilitas, & obedientia, ac vicissim a superioribus erga illos paterna benevolentia in multa caritate, & disciplina, in spiritu lenitatis adhibeatur, neve dominantur inter fratres, sed Superiores ipsi Patres se esse meminerint. Postremo eosdem Cardinales quasi Religiosorum omnium tutissimum perfugium esse volumus, ut eorum aucto-

ritate, & auxilio recreati, studium religiosæ vitæ, & regularis perfectionis sine impedimento strenue percurrant.

Congregatio duodecima, pro Consultationibus Episcoporum, & aliorum Prælatorum.

ET Nos quidem ex Apostolicæ servitutis officio, omnibus Christianis fidelibus ad ædificationem debitores sumus, sed tamen præcipuo caritatis affectu, in Christo complectimur venerabiles Fratres nostros Ecclesiarum Præsules, & Pastores, qui ex præcepto Apostoli vigilant, in omnibus laborant, ministeriumque suum implent.

§.1. Quare ut Apostolica Sede, a qua, tamquam a matre honorem, & jurisdictionem acceperunt, sibi, cum opus erit, auxilium, præsidiumque paratum esse intelligant, ut greges suos tanto fructuosius pascant, quinque itidem Cardinales præponimus Episcoporum, & aliorum Prælatorum consultationibus audiendis. Quorum erit facultas, ut Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Prælatorum, & Ordinariorum quorumcumque, etiam inferiorum, non tamen regularium, petitiones audiant, propositisque difficultatibus, questionibus, ac controversiis, aliisque super quibus consulti fuerint, etiam per literas sedulo humaniterque respondeant, dubia, rationes, & causas Ecclesiarum, earumque dignitatis, jurisdictionis, exemptionis, immunitatis, jurium, privilegiorum, & laudabilium consuetudinum conservationem concernentes, summarie cognoscant, atque tam ex partium petitione, quam ex officio componant, prout honestum, opportunumque eis videbitur. Causas item, & controversias inter eosdem Prælatos de jurisdictione, aliave de causa exortas, item inter Capitula, aut obtinentes dignitates, ac inter quascumque singulares personas, & Universitates, aut locorum in temporalibus Dominos, præter eas, quæ Concilii Tridentini interpretationem exigunt, vel ordinem judicarium re ipsa requirant, examinent, atque amicabiliter desuper transigere, etiam per alios, si ita consultum videbitur, etiam extra Diocesim curent. Ac præterea ad Ecclesias visitandas ubique locorum, in quibus Christiana viget Religio, visitatores Nobis præsentent, ut exemplo Beati Gregorii Magni, ac Leonis, & aliorum Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, cum in Domino expedire videbitur, destinare valeamus. Visitationis item formam illis præscribant, ut multo cum spirituali fructu, & fidelium ædificatione munus suum obeant, negotiorumque omnium tractationis modum assignent, ac negligentiam, si quando opus erit, emendent. Insuper, ubi necessitas exegerit, viros usu & doctrina idoneos, rectos, & timentes Deum deligant, qui nostrarum, litera-

Causa hujus institutionis.

Institutio C6-
greg. 12. & ex-
plicatio mu-
neris ejus Car-
dinalium.

Causa hujus institutionis.

Institutio C6-
greg. 13. & ex-
plicatio fa-
cultatum ejus.

literarum auctoritate suffulti, Ecclesias ut Vicarii Apostolici regant. Denique eosdem Cardinales immunitatis Ecclesiarum defensores, ad tuendum ipsorum Prælatorum personas, res, & bona quæcumque Ecclesiarum prædictarum, ab omnium injuriis atque oppressionibus adversus quoscumque quavis auctoritate præfulgentes constituimus.

Congregatio decimatertia, pro Viis, Pontibus, & Aquis curandis.

ET quoniam cura, & cogitationes nostre ita communis boni procuracione defixa sunt, ut dum graviora majoraque disponimus, eorum etiam, quæ minora videntur, non obliviscamur, considerantes, quod ad Almam Urbis, locorumque ditio- nis nostræ Ecclesiasticæ ornamentum, aeris salubritatem, civium, incolarumque utilitatem, ac ad Peregrinorum, iterque agentium commoditatem, eorum præsertim, qui ad hanc Apostolicam Sedem, & Apostolorum limina, totque sancta loca innumrabili Martyrum sanguine consecrata pie visitanda concurrunt, permagni interest Viarum, Pontium, & Aquarum curatio.

§.1. Nos idcirco huic rei consulentes, Cardinales sex infra nominatos deputavimus, quibus facultatem damus vias curandi, aperiendi, manendi, dirigendi, factasque tuendi, coarctatas dilatandi, veteres jam occupatas iterum in publicum usum vendicandi, & redigendi. Pontes item tuendi, & ubi opus est, novos extruendi, veteresque ruinosos instaurandi, & jam collapsos, si ita necessitas tulerit, reficiendi. Aquarum præterea curam gerendi, illarum præsertim, quas Nos tanta impensa, & labore in Urbem adduximus, illasque certa mensura ad publicum usum, commoditatemque melius distribuendi, & ubi majori aquarum copia opus esse viderint, fontes aquarum magis uberes, unde deduci possint, investigandi, deductiones, substructiones, castella, formas, aqueductus, receptaculaque earundem facta, tecta conservandi, omne impedimentum tollendi. Camera nostræ Apostolicæ Præsides, & Ministros, quibus ea specialis cura data est, dirigendi, & ab contradictoriis protegendi, aliaque in his necessaria, & opportuna exequendi. Si qua vero difficultas, aut causa, tam contra domicellos, communitates, & universitates, quam contra quoscumque alios etiam immunes atque exemptos, super his omnibus jam exorta sit, vel in posterum inciderit, eam omnem summarie, sola facti veritate inspecta, ac re primum ad Nos, & Successores nostros relata, demum definiendi potestatem facimus. Qua facultate iidem Cardinales nedom in Alma Urbe, verum in universa Ecclesiastica ditio temporali uti posse statuimus.

Congregatio decimaquarta, pro Typographia Vaticana.

ETERUM, cum ex omni antiquitatis memoria notum sit, quantum semper detrimenti attulerint hæreticorum, aliorumque veritatis hostium insidia, & doli sacris Libris, Sanctorumque Patrum monumentis, multis modis corrumpendis, quantumque hoc potissimum sæculo animarum perniciem importaverint eorumdem librorum mendose impressiones, atque editiones impuro, & pestifero hæresum fermento, aliisque erroribus coinquinata, & corrupta.

§.1. Nos volentes pro nostra Pontificia solitudine, ut hæc præclara, & salutaria nostra hæreditas a majoribus accepta, inviolata conservetur, nuper ejus rei causa non mediocri nostra impensa Typographiam Vaticanam ereximus, nunc autem pro rei, & negotii gravitate, infra scriptorum Cardinalium Congregationem statuimus, quibus imponimus, ut sacra Biblia Latinæ vulgatæ, Græcæ, & Hebræicæ editionis; decretales Epistolas, Concilia generalia, Sanctorum præcipuorum Ecclesiæ Doctorum opera, ceteros denique libros, quibus Fidei Catholicæ doctrina traditionesque Ecclesiasticæ continentur, & explicantur, quam emendatissime curent imprimendos. Quare mandamus, ut vetustis manuscriptis, emendatisque codicibus adhibitis, præsertim ex nobili, & optimis libris referta Pontificia Vaticana Bibliotheca, adiumento etiam, studio atque opera doctissimorum hominum ex omnibus Christiani orbis nationibus, per Nos, aut Successores nostros selectorum, qui linguarum peritissimi sint, libros imprimendos, accurate diligenterque conferant, & recognoscant, ut eorum editio, quantum fieri poterit, integra atque incorrupta prodeat. Sique vero graviores dubitationes, & difficultates in veterum codicum auctoritate, librorum correctione, & emendatione inciderint, rebus prius in Congregatione examinatis, ad Nos referant, ut in lectionum varietate, id quod Orthodoxæ veritati maxime consonum erit, ex speciali Dei privilegio huic Sanctæ Sedi concessio, statuamus. Demum eadem Congregatio, Typographos, & librorum recognitioni Præfectos in quibusvis Christiani Orbis Regnis, & Provinciis admonebit, ut diligentem, opportunamque operam ad sua quæque officia fideliter, atque integre exequenda præsent, in librorumque hujusmodi editione accuratissime versentur, & ad Vaticanæ impressionis præscriptum, ac normam omnino se conforment.

Causa hujus institutionis.

Institutio C6-
greg. 14. cum
suis facultati-
bus.

Congregatio decimaquinta,
pro consultationibus
negociorum Status
Ecclesiastici.

Causa hujus
Institutionis.

Denique cum valde consentaneum sit, ut qui longinquos, & externos in Domino complectimur, eorumque negocia breviter expediri curamus, domesticis, & propinquis, qui sub nostra, & Apostolicae Sedis peculiari tutela sunt, hac quoque in re propensius consulamus, idcirco ut fideles Ecclesiae Romanae filii ditioni nostrae temporali subiecti, ad varia negocia, causas, necessitatesque suas proponendas per facilem aditum inveniunt, remediumque ex iustitia, & aequitatis praescripto, opportune celeriterque obtineant.

Instituto Cōgregatio-
nis, & ex-
plicatio mu-
neris Card.

§.1. Cardinales itidem quinque eorum consultationibus praeficiamus, ac praeposimus, quorum juris sit, consultationes, dubitationes, querelas super causis civilibus, criminalibus, & mixtis ad forum saeculare dumtaxat spectantes audire, illasque inter se statim diebus conferre, quod aequum esse, quodque omnibus diligenter consideratis de majoris partis sententia expedire censuerint, statuere, & deliberare, iustitiam expedite administrare, quae decreta, ac definita erunt, executioni tradi curare. Ipsisque facultatem concedimus, ut ipsi omnibus negociis, & causis, cuiuscumque generis illae sint, etiam inter Fiscum, & privatum, & inter privatos, Communitates, Universitates, Collegia, eorumque Rectores, aut alios quoscumque etiam coram ditionis Ecclesiasticae Magistratibus, & Ministris introductis, & pendentes, quod iustum, & aequum videbitur, praecipiant, causas ab eis, ubi id ius, & ratio postulaverit, auctoritate nostra avocent, aliisque iudicibus committant, Gubernatoribus, Praetoribus, ceterisque omnibus officia ex Sedis Apostolicae auctoritate gerentibus, ut iusta, & imperata eius Congregationis exequantur, significant, impositas poenas, sive multas, bonorum proscriptiones, seu confiscationes, corporis poenas, etiam capitis, ultimique supplicii (Nobis tamen prius de ea re consultis) moderentur, & commutent, ac eos, qui in carcere erunt, de loco ad locum, ubi id ita expedire iudicaverint, transferri mandent, ceteraque pro iustitia conservatione, subditorumque nostrorum quiete, & tranquillitate deliberent, ac provideant.

Sequitur declaratio facultatum praedictarum
Congregationum. Et alia habentur
immediate post hanc, & in
eius fine.

Congregatio-
nes praedictae
sunt tribus
assistentibus
Card.

Denique quo dictarum Congregationum expeditiones validae existant, Cardinales in qualibet Congregatione non sint pauciores tribus. Ad iudiciorum vero confusionem evitandam, volumus, ut unaquaque Congregatio, quando aliqua causa quaer-

stio, vel consultatio ad eam delata fuerit, diligenter perpendat, an ad ipsam proprie eius causa cognitio, & expeditio pertineat, & si ad se minime spectare cognoverit, eandem ad Iudices Ordinarios, vel ad propriam Congregationem remittat.

§.2. Itidem Cardinales dictarum Congregationum, proprios singillatim habeant Secretarios, ab eisdem libere deputandos, & ad res, quae in dies geruntur, annotandas, & in publicam formam, si opus fuerit, redigendas.

Secretarios
propriis ha-
beant.

§.3. Et quoniam divinis oraculis admonemur, ubi multa consilia, ibi salutem. adesse, eadem Congregationes pro earum arbitrio viros Sacrae Theologiae, Pontificii, Caesareique juris peritos, & rerum gerendarum usu pollentes in consultationibus, advocent, atque adhibeant; ut causis, quaestionibus, & negociis quam optime discussis, quae Dei gloriae, animarumque salutis, & iustitiae, atque aequitati consentanea maxime erunt, decernantur; graviora vero quaecumque, ad Nos, vel Successores nostros deferantur, ut quid secundum Deum expediat, eius gratia adjuvante, mature statuamus.

Theologi, &
viri periti in
consultationi-
bus adhibeantur.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam dictos Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, irritumque, & inane quicquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Decretum in-
ritans.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque formulis illa sint concepta. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda esset, eorum tenores, ac si ad verbum infererentur praesentibus, pro expressis, atque insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, expresse, ac latissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula de-
rogatoria.

§.6. Demum per paternam nostram caritatem, & auctoritatem, quae Nobis a Christo Domino data est, admonemus, & per ipsum, per quem Reges regnant, obtestamur carissimos in Christo filios nostros in Imperatorem electum, omnesque Reges, ac ceteros saeculares Principes, quos Deus in excelso loco constituit, & temporali potestate communit, ut Fidei Catholicae propugnatores, & defensores sint, de quorum pietate, & erga Apostolicam Sedem observantia, atque obedientia magnopere in Domino confidimus, & quam etiam multis argumentis perspectam habemus.

Mortitio ad
Princip-
Christianos.

§.7. Alios vero Ecclesiastica dignitate praeditos per hac Apostolica scripta, ac per debita obedientiae vinculum, statuisque sui

Monitioque
ad quascum-
que Ecclesia-
sticas perso-
nas, ut in-

subli-

1587.
praemissis fa-
veant & obe-
diant.

sublimem conditionem, qua Deo arctius religati existunt, obstringimus, ut his nostris conatibus ad Dei laudem, Fidei propagationem, fidelium commoditatem, & salutem assistant: ac auctoritatem, quae Ecclesiae Praesulibus in Beati Petri persona a Christo Domino credita, & collata fuit, ad Fidei Catholicae exaltationem, & augmentum, prout ex eorum munere tenentur, Nosque eos pie facturos speramus, tueantur, & defendant; ac operam dent, studiumque demum omne conferant, ut eadem auctoritas Ecclesiastica omnino illaesa conservetur, ac Ecclesiae Dei ministris opem, & auxilium in omnibus impendant, & de Sede Apostolica, ex sua majorumque suorum pietate, benemereri non desinant; memores se in susceptione Imperialis, ac Regii diadematis, & Principatus, ad id praeter ceteris devinctos esse, ut inde in hac mortali vita felicitatem, nostramque, & Sedis eiusdem benignitatem, ac gratiam uberius valeant promereri, post exactum vero mortalis huius vitae curriculum, a Deo aeternam gloriam, & beatitudinem consequantur. Quod si fecerit ab eorum aliquo, quod minime credimus, factum erit, divinam iram, donec sub potenti manu Dei humilietur, qui tarditatem poenae supplicii interdum gravitate compensat, se minime effugere posse certo sciant.

Haec Consti-
tutio sit per-
petua, & in-
ter Apostoli-
cas Consti-
tutiones annu-
meretur.

§.8. Ut autem haec nostra littera quamprimum ubique locorum, & gentium innotescant, quas inter alias Apostolicas, perpetuaeque Constitutiones annumeramus, illas publicis in locis de more affigi, earumque exemplis, vel impressis sigillo obfirmatae alicuius personae Ecclesiasticae dignitate praeditae, ac quibus Notarius publicus subscripserit, eandem fidem haberi volumus, quae his exhibitis maxima cum reverentia omnino esset adhibenda.

Sanctio pe-
nalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decretorum, Constitutionum, assignationis, dationis, attributionis, confirmationum, corroborationis, statutorum, approbationis, declarationis, delectionum, praefectionum, tributionis, permissionis, reservationis, impartitionis, institutionis, concessionum, injunctionis, impositionis, voluntatum, mandati, praepositionis, derogationis, admonitionis, obtestationis, obstrictionis, & annumerationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

D. P. An. III.
22. Januarii.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, undecimo Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno III.

Ball. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Sequuntur aliae declarationes editae in Consistorio die 11. Maii 1588. circa dubia in Congregationibus evenienda.

Sanctissimus D. N., quod postquam deputavit omnes Cardinales super diversis Congregationibus, ut vellent illis incumbere, & expedire negocia, quae ibi tractanda erunt, ut & ipse Sanctissimus a laboribus sublevetur, & partes citius expediantur.

Instituto Cōgregatio-
nis, de qua supra.

§.1. Et ne in futurum dubitari contingat, super aliquibus dubiis, quae oriri possunt super facultatibus ipsis Congregationibus datis. Ideo Sanctitas sua fecit quinque infra scriptas declarationes.

Amotio du-
bitationum,
cum declara-
tionibus sub-
sequentibus.

§.2. Prima est, quod si ante inchoatum iudicium coram aliquo Iudice, pars coram Congregatione conventa, renuerit in illam consentire, & noluerit causam a Congregatione terminari, tunc ad Iudicem competentem remittatur.

Declaratio
prima.

§.3. Secunda est, quod si coram aliquo Iudice inchoatum fuerit iudicium, & deinde partes concordem Congregationem adiverint, tunc Congregatio causam decidat, & acta ad se transportari faciat.

Declaratio
secunda.

§.4. Tertia est, quod si causa coram Congregatione cepta fuerit, & deinde illa causa cepta, verumetiam illud emergens a Congregatione expediatur.

Declaratio
tertia.

§.5. Quarta, quod si causa in ipsa Congregatione decisa requiratur, ut super illa expediatur supplicatio, vel breve, tunc decrevit Sanctitas sua, quod in ipsa supplicatione, vel in ipso breve fiat mentio, causam de ordine Congregationis fuisse ita terminatam.

Declaratio
quarta.

§.6. Quinta, quod si alicui Congregationi occurrerit, pro rebus ad ipsam Congregationem spectantibus brachio saeculari indigere, tunc recurratur ad Gubernatorem, Auditorem Camerae, Vicarium, sive ad alium iudicem, qui praecipis ab ipsa Congregatione factis, obedire teneatur.

Declaratio
quinta.

CXVIII.

Prohibitio ad arma ex quibusvis causis, praeter hic exceptas armatorum manus, aut cavalcatas, tumultuosasque hominum collectas in Statu Ecclesiastico congregandi.

De materia vide quae notavi ad Const. XXII. Joann. XXII. Ad hoc Tom. III. Par. II. fol. 184. & etiam Pauli II. Const. IV. Vitor Tom. III. Part. III. fol. 120. ac Alexand. VI. Const. II. Inter ibidem fol. 234. Necnon Constitutionem Marchiae li. 1. c. 15. & lib. 4. cap. 42. Ac Urbis Statutum lib. 2. cap. 34.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM pro communi totius gregis Dominici salute, fidei nostrae divinitus cre-

Causae hujus
prohibitionis.
cre-